

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Nowym Sączu, w składzie:

Przewodniczący : *Beata Kurzeja*
Członkowie : *Bożena Wawrzyniak*
Agnieszka Gargas

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23.02.2024 r. odwołania Macieja Rysiewicza / Wilczyska 27, 38-350 Bobowa/ od decyzji Burmistrza Bobowej z dnia 9 listopada 2023 r. (znak: RIIGK.1431.84.2023) o odmowie udostępnienia informacji publicznej w zakresie określonym we wniosku,

- działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) w zw. z art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 10 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j.: Dz. U. z 2022 r. poz. 902 ze zm.), postanowiło :

*uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.*

UZASADNIENIE

Na podstawie otrzymanych akt sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Nowym Sączu ustaliło, co następuje:

Wnioskiem z dnia 20 marca 2023 r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego w Bobowej – 20.03.2023r.) Maciej Rysiewicz /Wilczyska 27, 38-350 Bobowa/ zwrócił się do Burmistrza Bobowej o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie :

- a) pisma urzędowe wystosowane do inspektora nadzoru Stanisława Chumikowskiego przez burmistrza Bobowej Waclawa Ligęzę lub pracowników UM w Bobowej,
- b) pisma inspektora nadzoru Stanisława Chumikowskiego stanowiące odpowiedź na pisma opisane w punkcie „a”,
- c) notatka służbowa lub protokół sporządzone po spotkaniu burmistrza Bobowej z inspektorem nadzoru Stanisławem Chumikowskim (o w/w spotkaniu burmistrz Waclaw Ligęza poinformował radnych RM w Bobowej podczas sesji RM w Bobowej 27 lutego 2023r.).

W dniu 12 maja 2023 r. Burmistrz Bobowej wydał decyzję, w której odmówił wnioskodawcy udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej. W uzasadnieniu wskazał, iż w jego ocenie wnioskowana informacja stanowi informację przetworzoną w rozumieniu ustawy.

Na skutek odwołania od w/w decyzji, złożonego przez wnioskodawcę, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Nowym Sączu decyzją z dnia 11 października 2023 roku, znak SKO-IP-4105-24/23, uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy organ zaskarżoną decyzją z dnia 9 listopada 2023r. odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej. W uzasadnieniu wskazał, iż w jego ocenie wnioskowana informacja stanowi informację przetworzoną w rozumieniu ustawy. Organ zacytował obszernie orzecznictwo sądowoadministracyjne dotyczące informacji przetworzonej, jak i przesłanki szczególnej istotności dla interesu publicznego. Z uwagi na brak wykazania przez wnioskodawcę szczególnej istotności uzyskania informacji publicznej dla interesu publicznego, po analizie stanu faktycznego sprawy organ odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji. Organ wskazał, iż by udzielić odpowiedzi na powyższe pytania musiałby sięgnąć do obszernego zbioru dokumentów wytworzonych w związku z prowadzoną inwestycją. Dokumenty te znajdują się w kilkunastu segregatorach, w których są również dokumenty dotyczące innych spraw. Do tej pory w związku z w/w inwestycją wytworzono kilkadziesiąt dokumentów mieszczących się w różnych segregatorach, które znajdują się w różnych referatach ze względu na ich charakter. Są to dokumenty z zakresu księgowości, inwestycji, dofinansowania, itp. Dlatego, żeby udzielić odpowiedzi na powyższe pytanie należałoby dokonać ich analizy pod względem wykonanych do tej pory robót budowlanych, terminowości ich wykonania, ustalenia, czy do ich wykonania zostały wniesione zastrzeżenia, a jeżeli tak, to przygotować do udostępnienia (tj. wyciągnąć, zanonimizować, zeskanować) oraz odłożyć z powrotem na miejsce i wysłać do wnioskodawcy odpowiednie dokumenty.

Dalej w uzasadnieniu podano, iż inwestycja będąca przedmiotem wniosku, tj. budowa Centrum Kultury i Promocji Gminy Bobowa, miała charakter złożony, dlatego w trakcie jej realizacji zostało wytworzonych wiele dokumentów. Pomiędzy Gminą Bobowa (Zamawiającym), a Wykonawcą istnieje spór na tle realizacji przedmiotowej umowy. Każda ze stron stoi na odmiennych stanowiskach co do sposobu jej realizacji, terminowości, wynagrodzenia i innych. W związku z tym udzielenie odpowiedzi na pytania wnioskodawcy zawarte w punktach wniosku nie jest informacją prostą, ale przetworzoną, wymagającą opisanego powyżej wkładu intelektualnego.

W ocenie organu I instancji wnioskodawca nie wykazał szczególnej istotności udzielenia mu wnioskowanej informacji publicznej w powyższym zakresie dla interesu publicznego. Wnioskodawca poprzestał na stwierdzeniu, że opinia publiczna ma prawo znać szczegóły realizacji inwestycji, jednak prawo obywateli do informacji na temat sposobu działania organów administracji publicznej nie stanowi wystarczającego ogólnego uzasadnienia dla uzyskania dostępu do informacji publicznej przetworzonej w ramach każdorazowo złożonego wniosku.

Od powyższej decyzji Maciej Rysiewicz złożył odwołanie, podnosząc, iż argumenty, leżące u podstaw uchylecia decyzji administracyjnej – znak : RIiGK.1431.34.2023 z 12 maja 2023 r. a podniesione przez niego i następnie potwierdzone przez SKO w Nowym Sączu w decyzji znak : SKO-IP-4105-24/23 z dnia 11.10.2023 r. pozostają nadal aktualne i nie zostały w decyzji Burmistrza Bobowej z 9 listopada 2023 roku — znak: RIiGK.1431.84.2023, zanegowane. Według odwołującego informacja publiczna na wniosek złożony 19 marca 2023 roku powinna być bezwzględnie i natychmiast udostępniona, a próba zablokowania dostępu do informacji publicznej w przedmiotowej sprawie dowodzi, że władze Gminy Bobowa próbują ukryć szczegóły licznych nieprawidłowości, do których doszło podczas budowy Miejskiego Centrum Kultury w Bobowej. Jak wskazał odwołujący, już dzisiaj wiadomo, że pierwotny budżet ww. budowy zostanie znacznie przekroczony, a wspólnota samorządowa gminy Bobowa musi poznać szczegóły tej ewidentnej niegospodarności.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Nowym Sączu po szczegółowym zapoznaniu się z aktami sprawy i argumentacją odwołania zważyło i ustaliło, co następuje:

Odwołanie zostało złożone w terminie, w związku z czym podlegało ono merytorycznemu rozpatrzeniu.

W sprawie niniejszej podnieść należy – jak to już wskazał organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Nowym Sączu decyzją z dnia 11 października 2023 roku, znak: SKO-IP-4105-24/23, uchyliło poprzednio wydaną w tej sprawie decyzję Burmistrza Bobowej z dnia 12 maja 2023 r. w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy organ zaskarżoną decyzją z dnia 9 listopada 2023 r. ponownie odmówił wnioskodawcy udostępnienia informacji publicznej objętej wnioskiem, w zakresie wszystkich punktów wniosku. W uzasadnieniu wskazał, iż w jego ocenie wnioskowana informacja stanowi informację przetworzoną w rozumieniu ustawy.

Ponownie należy wskazać, iż zgodnie z art. 61 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne, a ograniczenie tego prawa może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu (ust. 2). Ograniczenie prawa do informacji może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa (ust.3).

W piśmiennictwie prawniczym wskazuje się, że zagwarantowany konstytucyjnie dostęp obywateli do informacji jest warunkiem ich racjonalnego uczestnictwa w podejmowaniu decyzji w sprawach publicznych, a także ułatwia im społeczną kontrolę nad procesami sprawowania władzy, a więc jest traktowany jako jedna z istotnych gwarancji transparentności funkcjonowania struktur administracyjnych (por. P. Winczorek, Komentarz do Konstytucji RP z 2.4.1997 r., wyd. Liber 2000, s. 83). W świetle powyższej normy konstytucyjnej w doktrynie prawniczej i orzecznictwie sądowo-administracyjnym jednolicie przyjmuje się, że prawo do informacji jest zasadą, a wyjątki od niego powinny być interpretowane ściśle (tak: wyrok NSA z 7 marca 2003r., sygn. akt II SA 3572/02).

Umocowane w powyższym przepisie konstytucyjnym prawo obywatela do uzyskania informacji o sprawach publicznych odbywa się na zasadach skonkretyzowanych w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (t.j.: Dz.U. z 2022 r. poz. 902 ze zm.) - dalej w skrócie u.d.i.p.- która reguluje zagadnienie dostępu do informacji publicznej, określa zakres podmiotowy i przedmiotowy stosowania ustawy oraz procedurę i tryb udostępniania informacji publicznej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p., informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych. W art. 6 tej u.d.i.p. został wskazany przykładowy katalog informacji i dokumentów stanowiących informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Zatem informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią więc treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób dotyczących go. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa się przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części go dotyczą). Cytowana u.d.i.p. przyjęła zatem jako zasadę szeroki dostęp do informacji publicznej, stanowiąc w art. 2 ust.1, że przysługuje ona każdemu, oczywiście do granic chronionych prawem określonych w art. 5, precyzując w art. 3 ust. 1, art. 7 ust.1 i art. 11 sposoby jego realizacji.

Zakres podmiotowy stosowania u.d.i.p. określa jej art. 4, na podstawie którego obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, będące w posiadaniu takich informacji (ust. 3). Wedle zaś dyspozycji art. 3 ust. 1 u.d.i.p., zakres przedmiotowy prawa dostępu do informacji publicznej został określony jako zespół następujących uprawnień: do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, a także wglądu do dokumentów urzędowych oraz dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów.

Nie ulega wątpliwości, że w stanie faktycznym sprawy Burmistrz Bobowej - w świetle art. 4 ust.1 u.d.i.p. - mieści się w zakresie podmiotowym stosowania tej ustawy w związku z czym zobowiązany jest do udostępniania posiadanych informacji, mających charakter informacji publicznych (art.4 ust. 3

u.d.i.p.). W sprawie nie budzi również wątpliwości, że żądane przez odwołującego informacje stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 i art. 6 u.d.i.p.

Wskazać w tym miejscu należy na treść wniosku Macieja Rysiewicza z dnia 20.03.2023r., oraz zakres informacji, której odmówiono w zaskarżonej decyzji. Nie budziło wątpliwości organu I instancji, iż przedmiot żądania zawarty w powyższym wniosku stanowi informację publiczną zgodnie z art. 1 ust.1 u.d.i.p.

Organ wydający zaskarżoną decyzję ponownie odmówił udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej, uznając, iż żądane informacje posiadają charakter informacji przetworzonej, a brak jest szczególnej istotności uzyskania informacji publicznej dla interesu publicznego. W uzasadnieniu decyzji ponownie stwierdzono, iż organ odmówił udostępnienia informacji publicznej gdyż celem udostępnienia żądanych we wniosku dokumentów trzeba byłoby przeanalizować obszerną dokumentację, zgromadzoną w kilku segregatorach, co wiązałoby się z koniecznością zaangażowania dodatkowych sił i środków oraz nakładu czasowego. Dokumentacja, której udostępnienia żąda wnioskodawca jest obszerna i wymaga odpowiedniego przygotowania oraz przetworzenia. Dalej wskazano, iż ilość dokumentów, czas i nakład pracy niezbędny do przygotowania żądanych dokumentów, doprowadziłyby do zakłócenia normalnego toku działania organu, a inwestycja co do realizacji której wnioskodawca domaga się udostępnienia dokumentów, jest ogromna, trwa już kilka lat, została w jej toku wytworzona bardzo duża ilość dokumentów.

Organ wydający zaskarżoną decyzję znowu zatem uznał, iż wnioskodawca nie wykazał szczególnej istotności dla interesu publicznego w uzyskaniu informacji objętej żądaniem wniosku, po pierwsze bowiem nie wykazał, że uzyskanie wnioskowanych informacji jest istotne dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców, a po drugie nie wyjaśnił, w jaki sposób zamierza wykorzystać te informacje dla ochrony szczególnie uzasadnionego interesu publicznego, oraz że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszej ochrony interesu publicznego.

Jednak skład Kolegium orzekający w sprawie ponownie uznał, iż organ I instancji przedstawiając w uzasadnieniu decyzji argumenty świadczące o charakterze informacji jako przetworzonej, nie wykazał, że dokumenty, o których udostępnienie wnioskowano to duży zakres udostępnienia informacji, a wszystkie wnioskowane informacje od punktu a do punktu c wniosku, których udostępnienia odmówiono, mają charakter informacji przetworzonej. Budzi wątpliwości, czy co najmniej część z żądanych informacji ma taki charakter. Organ w zaskarżonej decyzji nie ocenił indywidualnie każdego z dokumentów wskazanych w 3 punktach wniosku. Powoduje to, iż kwestia ta wymaga ustalenia w ponownie przeprowadzonym postępowaniu.

Spór w sprawie sprowadza się zatem do charakteru żądanej informacji publicznej w każdym z punktów wniosku, a mianowicie tego, czy jest to informacja prosta, czy też przetworzona. Jakkolwiek bowiem prawo do informacji publicznej obejmuje m.in. uprawnienie do uzyskania informacji przetworzonej, tym niemniej w przypadku informacji przetworzonej prawo do jej uzyskania, zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, ulega ograniczeniu przez warunek wykazania przez wnioskodawcę, iż jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Mając powyższe na uwadze, należy ponownie wskazać, że pojęcie „informacji przetworzonej”, o której wspomina art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie zostało ustawowo zdefiniowane. W orzecznictwie sądowym pojęciem informacji przetworzonej definiuje się taką informację publiczną, która została opracowana przez podmiot zobowiązany przy użyciu dodatkowych sił i środków na podstawie posiadanych przez niego danych, w związku z żądaniem wnioskodawcy i na podstawie kryteriów przez niego wskazanych. Niewątpliwie proces przetwarzania, w którym istotnym elementem jest włożenie wysiłku intelektualnego w przygotowanie tej informacji, musi prowadzić do uzyskania jakościowo nowej informacji wobec materiału wyjściowego. Mamy tu zatem do czynienia z opracowaniem informacji jednostkowych i wykreowaniem nowego typu informacji, które można określić mianem informacji źródłowych (por. E. Jarzęcka-Siwik, Ograniczenie dostępu do informacji przetworzonej, Przegląd Sądowy Nr 7-8/2004, s. 157). Zgodnie z tym stanowiskiem, informacja przetworzona to taka informacja, która została przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów, gdy podmiot zobowiązany do udzielenia informacji nie dysponuje na dzień złożenia wniosku

gotową informacją, a jej udostępnienie wymaga podjęcia dodatkowych czynności polegających na sięgnięciu np. do dokumentacji źródłowej. Nie jest to także czynność mechaniczna sprowadzająca się do np. automatycznego usuwania danych, lecz poprzedzona musi być złożonymi działaniami myślowymi. Wymaga bowiem podjęcia przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji działania o charakterze intelektualnym w odniesieniu do zbioru informacji, który jest w jego posiadaniu (art. 4 ust. 3 ustawy) i nadania skutkom tego działania cech informacji (por. H. Izdebski, Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Komentarz. Warszawa 2001 r., s. 31, R. Stefanicki, Ustawa o dostępie do informacji publicznej - Wybrane zagadnienia w świetle orzecznictwa sądowego, PiP 2004 r., nr 2, s. 97).

W świetle powyższych rozważań, informacja przetworzona to swoista kompilacja posiadanych przez organ danych, w efekcie której powstaje nowy dokument, czy też zespół danych. Udzielenie informacji przetworzonej musi być zatem poprzedzone wytworzeniem nowej informacji, za pomocą analiz, obliczeń, zestawień, podsumowań, które wiążą się z pracą intelektualną. Fakt, że dla udzielenia informacji konieczne jest dopiero wytworzenie stosownego dokumentu świadczy dodatkowo o tym, że będzie to inny dokument niż pierwotny, czy pierwotne dokumenty. Na tym więc również polega różnica pomiędzy informacją prostą, tj. zawierającą się w istniejącym dokumencie, a informacją przetworzoną, która musi zostać dopiero wytworzona w oparciu o istniejące dokumenty (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1727/09.). Według przeważających poglądów orzecznictwa, nawet przeniesienie informacji na inny nośnik, pomijanie pewnych fragmentów, czy proste zsumowanie danych to zabiegi, które nie pozwalają mówić o „przetworzeniu”, a co najwyżej o „przekształceniu” informacji w inną formę i nie stanowią informacji przetworzonej. Przetworzenie informacji, o jakim mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 omawianej ustawy, polega na dokonaniu zmian w jej treści, a nie na odjęciu z jakiegoś dokumentu elementów niezwiązanych z jego treścią. Z „przetworzeniem” informacji, nie można zrównać także samego faktu wyszukania w rejestrach, ewidencjach, czy innego rodzaju zestawieniach informacji określonych we wniosku. W takim przypadku organ udziela prostej informacji publicznej. Czynności organu, takie jak np. selekcja dokumentów, ich analiza pod względem treści, szeregowanie posiadanych informacji, jak i wykonywanie czynności technicznych związanych z udostępnieniem informacji są zwykłymi zabiegami związanymi z rozpatrywaniem wniosku o udzielenie informacji publicznej, i nie noszą cech przetwarzania informacji. Podkreślenia wymaga tu decydująca okoliczność, iż w wyniku przeprowadzenia przez organ wyżej opisanych czynności nie powstanie nowa informacja, a zatem nie powstanie w sensie mentalnym nowa jakość tkwiąca immanentnie w uzyskanej w wyniku przetworzenia nowej informacji. (por. T. R. Aleksandrowicz, Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, str. 126-131, LexisNexis Warszawa 2006; wyrok WSA w Krakowie z dnia 30 stycznia 2009 r. sygn. akt II SA/Kr 1258/08).

Także proces polegający na wykreśleniu z dokumentu elementów dotyczących danych osobowych bez naruszania samego rozstrzygnięcia, czyli anonimizacja, nie jest przetworzeniem informacji. Czynność ta polega jedynie na przekształceniu informacji, a nie jej przetworzeniu. Innymi słowy, informacja prosta nie zmienia się w informację przetworzoną poprzez proces anonimizacji (por. wyroki NSA: z dnia 9 sierpnia 2011 r., w sprawie sygn. akt I OSK 792/11 i I OSK 977/11 oraz wyroki WSA: w Warszawie z dnia 5 listopada 2013 r., w sprawie sygn. akt II SA/Wa 1455/13; w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 marca 2012 r., w sprawie sygn. akt II SA/Go 48/12). Również przekształceniem informacji, a nie jej przetworzeniem, jest zmiana nośnika danych informacji, czyli poddanie dokumentu procesowi kopiowania czy skanowania (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt IV SAB/Po 31/13; z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SAB/Po 11/13; z dnia 6 marca 2013 r., II SAB/Po 87/12).

Z drugiej jednak strony, należy mieć na uwadze, że w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego utrwalony jest również pogląd, zgodnie z którym suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników - może być traktowana jako informacja przetworzona (por. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 863/14). W wyroku z dnia 9 sierpnia 2011 r. sygn. akt I OSK 792/11 Naczelny Sąd Administracyjny wprost postawił tezę, że „w pewnych wypadkach szeroki zakres wniosku wymagający zgromadzenia, przekształcenia (zanonimizowania) i

sporządzenia wielu kserokopii określonych dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań. Informacja wytworzona w ten sposób pomimo iż składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, powinna być uznana za informację przetworzoną bowiem powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej.”

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt sprawy niniejszej ponownie stwierdzić należy, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, iż informacja publiczna, której udostępnienia domagał się wnioskodawca stanowi – jak twierdzi organ - informację publiczną przetworzoną. W szczególności organ I instancji nie wyjaśnił w sposób przekonujący tj. poprzez konkretne odniesienie się do meritum żądania wnioskodawcy – indywidualnie do każdego z punktów zawartych we wniosku, na czym de facto miałyby polegać proces przetwarzania wnioskowanych przez niego informacji. W uzasadnieniu decyzji nie ma rozważań wskazujących, że udostępnienie przez organ wnioskowanych informacji – odnośnie każdego z punktów wniosku, wiązać się będzie np. z koniecznością podjęcia działań o charakterze intelektualnym w odniesieniu do zbioru posiadanych informacji, w następstwie których dojdzie do wytworzenia nowej jakościowo informacji.

W tym stanie argumentacja wydanej w sprawie decyzji organu pierwszej instancji, odmawiającej odwołującemu udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej ponownie nie zasługiwała na uwzględnienie. Skład Kolegium orzekający w sprawie podkreśla, iż nie podziela stanowiska organu, że przedmiotem całego wniosku odwołującego było udostępnienie informacji przetworzonej, a zatem odwołujący winien wykazać, że jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Jak wskazano wyżej, w niniejszym przypadku brak jest podstaw do kwalifikowania przedmiotowej informacji jako informacji przetworzonej w pełnym zakresie objętym wnioskiem.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji przysługuje sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Sprzeciw od decyzji wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Nowym Sączu (ul. Gorzkowska 30, 33-300 Nowy Sącz) w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100,00 zł.

Na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowego lub w toku postępowania sądowego stronie może być przyznane prawo pomocy obejmujące zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego; wniosek o przyznanie prawa pomocy jest wolny od opłat sądowych.

ETATOWY
CZŁONEK KOLEGIUM

Beata Kurzeja

ETATOWY
CZŁONEK KOLEGIUM

Bożena Wawrzyniak

POZAETATOWY
CZŁONEK KOLEGIUM

Agnieszka Gargas

Otrzymują:

1. Burmistrz Bobowej.
2. Maciej Rysiewicz, Wilczyska 27, 38-350 Bobowa
3. A/a.